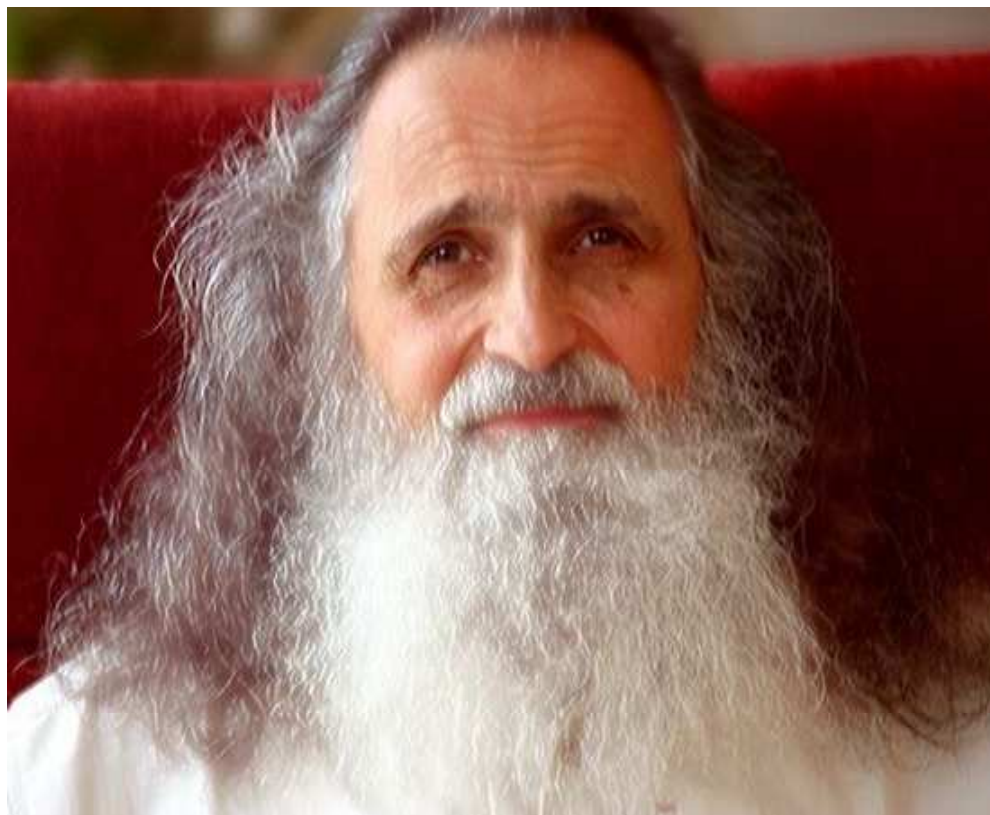

למד זוהר

חלק א

עם הרב מיכאל בן פסח פורטנר

וורקבלה מו"ל

האגודה לקידום חכמת הקבלה
המרכז לקבלה לוריאנית
אי מייל: verkabala@planet.nl
אתר: www.kabbalah-arizal.nl

Spuistraat 293
1012 VS Amsterdam
the Netherlands
טל: +31 (0)20 620 26 31
פקס: +31 (0)20 620 22 25

כל הזכויות שמורות

© בהוצאת וורקבלה מו"ל, 2005 - 2007

המהדורה הראשונה

בעל זכויות היוצרים הרשה שימוש במהדורה האלקטרונית הזאת רק לשימוש אישי בלבד או לשימוש במאמרים או ביקורת ללא שינויים עם ציון המקור בלבד.
כל יתר הזכויות שמורות.
כל העתקה, עריכה, מכירה, השכרה, הצגה, החלפה, השאלה, הפצה בפומבי של ספר אלקטרוני זה או חלק ממנו ללא רשות בעל זכויות היוצרים אסורים בהחלט.

ISBN: 9789080806368

הודעה לקורא.

אם את/ה נתקל/ת בבעיה כלשהי ללא שום יכולת לצאת ממנה לבד, ללא עזרה ורק אחרי כל ניסיון מצידך להגיע לפטרון אך ללא הועיל, רק אז אפשר לתקשר איתי דרך האי מייל: verkabbala@planet.nl

תודות

תודה מקרב לב לתלמידי, דנה בן סעדון וטסוס פאנאיוטידיס.
הספר האלקטרוני הזה לא היה בר ביצוע ללא עזרתם.

הספר האלקטרוני הזה היה צריך להיות זמין מהר ככל האפשר לתלמידים ולקוראים שלנו, כך שיש אפשרות להיצרותן של שגיות כתיב ולשון, אנחנו ממשיכים לעבוד על זה.

על הספר

הספר נעשה בארמית, הטקסט המקורי של ספר הזוהר, עם הפירוש המפורסם של הסולם. שני החלקים מובאים בספר שלנו באותיות מודגשות. פירוש הסולם לא ניתן בניפרד כי זה לא יקדם את ההבהרה.

בספר הזה יחד עם הטקסט של הזוהר והסולם יש גם שני פרושים או הסברים מוקלטים שלי.

(א) **בדרך אל הסולם** - שמבוסס על לימודי זוהר שאני נתתי לפני כמה שנים במקום באמסטרדאם לתלמידי ההולנדים (ועדין נותן). השעורים האלה הוקלטו בטייפ.

(ב) **מרגלות הסולם** - שמבוסס על שעורי הזוהר שאני מספטמבר 2007 התחלתי לתת בשפה האנגלית (ועדין נותן). זהו חלק משלים ומאד חשוב שצריך להלמד ליד "בדרך אל הסולם".

בדרך זו לומד האדם בעצם כל שעור פעמים: קודם "בדרך אל הסולם" ולאחר מכן "מרגלות הסולם". על ידי זה חומר הלימוד יהיה יציב יתחזק ויחרט בפנמיות הקורא.

כל אחד שיקרא את הספר בתשומת לב ויתאים את עצמו אל התוכן, יתחיל להרגיש את הדרך אל העולמות הרוחניים ואל השחרור האישי שלו. צעד אחר צעד את/ה מובל אל החופש, הגשמה ושלמות. אם זה נוגע בכך עמוק בתוכך ואת/ה רוצה לדעת יותר על הכללים, את/ה תמיד יכול/ה לפנות אלינו וללמוד יותר על בית הספר שלנו.

תוכן

על הספר

הקדמה

קריאה ולמידה של ספר הזוהר. מה המשמעות של זה לגבינו?

שיר סמחה לאין סוף

תפילה לפני לימוד הזוהר

שעור א

שעור ב

שעור ג

שעור ד

שעור ה

שעור ו

שעור ז

שעור ח

שעור ט

שעור י

שעור יא

שעור יב

תפלה קודם לימוד הזהר מהאר"י זלה"ה

(מקורה מתחילת ספר פרי עץ חיים)

רבון העולמים ואדוני האדונים אב הרחמים והסליחות,
מודים אנחנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
בקידה ובהשתחויה שקרבנו לתורתך ולעבודתך עבודת
הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה, מה
אנו, ומה חיינו אשר עשית עמנו חסד גדול כזה, על
בן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך שתמחול ותסלח לכל
חטאתינו ועונותינו, ואל יהיו עונותינו מבדילים בינינו
לבינך. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו, שתכונן את לבנו ליראתך ולאהבתך, ותקשיב
אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבנו הערל בסודות תורתך,
ויהיה למודינו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח
ניחוח, ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו,
ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית
דבריך אלה בעולם, וזכותם וזכות אבותם וזכות תורתם
ותמימותם וקדושתם יעמוד לנו לבל נפשל בדברים
אלו, ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים כמאמר
נעים זמירות ישראל גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך.
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
וגואלי. פי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

הזוהר שיעור 1

היגיע הזמן לילמוד את הזוהר, זה ניתן לנו, לכל דור ניתנת ההיזדמנות ואנו חייבים לנצלה. בתקופתו של משה רבינו גם ניתנה ההיזדמנות, אבל משה דחה אותה בגלל בעיות דיבור שהיו לו. ההיזדמנות הזאת נילקחה רק בחלקה מפני שעגל הזהב ניבנה, גם נוח, הוא בנה במשך 120 שנה את התיבה. הבורא ביקש מנוח לבנות את התיבה וכולם צחקו לו. בכל דור ניתנת ההיזדמנות... רמח"ל אר"י... אבל לא כמו בדור שלנו, מפני שאנחנו כבר בשלים לשמוע. אנחנו ירדנו כלכך נמוך (או עלינו כלכך גבוה) לתוך האגו שלנו שאנחנו יכולים לקבל את זה אל תוכנו.

השיעורים ניתנים לתלמידים של היום ולדורות הבאים. עד ערב ליפניי בואו של המשיח לא יהיה דבר אחר מילבד הזוהר, אולי עוד כמה גירסאות ופרושים לזוהר, אבל אין דבר אחר שיביא אותנו אל הגאולה וההגשמה. ללא הבחנה מביא אותנו הזוהר אל השחרור.

כדור הזה השיעורים האלה גם חייבים להאמר, זה חייב להעשות.

כלום לא יורד מלמעלה אם לא קראים לו מילמטה. על ידי השוואת צורה עם העליון קורים ניסים ואתה ניפתח.

מאוד חשוב לרצות לקבל את האור, שהזוהר יביא אותך להתחברות עם החומר שאנו מתעסקים בו.

אין כאב ברוחניות. הזוהר לא מדבר על כאב, כל מה שקורה, אל תראה את זה אף פעם ככאב, אלה הצדק הכל, עשה הכל בשימחה. חווית הכאב כדבר רע נגרמת בגלל שאנחנו לא מתוקנים.

נסה לא לזכור שום דבר, מפני שזה כלי של העולם הזה; נסה לתת לזה לחדור אליך. נסה להתחבר עם החומר וליזרום איתו.

הזוהר ניכתב בשפה הארמית. הארמית של הזוהר היא הכוח הכי פנימי של השמיים. העברית של התורה היא המעטפת הראשונה של הארמית. לקרא בארמית זה להתחיל מהמקום הכי פנימי. הטעם של המילה בעיברית הוא בדרך כלל מילרע, אך בארמית מילעל. כמו בעיברית גם ארמית ניכתבת מימין לשמאל, ממתוקן ללא מתוקן. ישראל צריכה לעשות את עצמה שקופה, לשאת בתוכה את מה שלמעלה ולהעביר את זה עלאה לאומות העולם. ישראל היא הכוח הימני באדם ואומות העולם הוא הכוח השמאלי באדם. מימין בא האור מישמאל באה חכמה (דעת) ובאמצע האמת. דרך האמצע הזאת היא התורה, זה החיים, כל הזהר מלמד אותנו את דרך האמצע.

עשרה חכמים לקחו חלק בכתיבה של הספר הזה בפיקוחו של רשב"י. קודם קראו פיסקה קטנה מ 24 החלקים של התנ"ך ואחר כך פירשו אותה.

איך אפשר להבין את התהליכים הרוחניים הנמצאים בספר. אל תחשוב על אישים כאשר כתוב שמות, מפני שזה מכוון לכוחות שפועלים ביקום ולא לאנשים מבשר ודם. פעם הם כן היו אנשים מבשר ודם שחיו על הארץ אבל הזוהר לא מתעסק בזה.

הכחות הטמאים רוצים מאד להרויח מהאור האמיתי. על ידי לימודי הזוהר כל מיני כוחות ינסו להניע אותך מלהתעסק בספר הזוהר, המשך בלימודים. אז כוחות הטומאה מלחשים בנו: "זה לא בשבילך, אל תעשה את זה" האגו שלך, יצר הרע מרויח מהסבל שלך ומכל מיני כוחות אפלים, אך הוא לא מרויח מעצם התעסקותך בזוהר.

מספרים בספרים כמו הזוהר ניכתבים באותיות.

בדרך לסולם

שיעור 2

המקור הוא הזוהר, שם נימצא את עץ החיים ועץ החיים יתגלה אצלנו בפנים, זה נימצא כבר בתוכינו, אבל אנו לא חווים אותו עדין. אל תתנגד, אל תנסה להבין עם הראש ואז תוכל לחוות, עמוק עוד ועוד ואז להשתחרר מהעולם שלנו. אתה תשתמש בכל מה שהעולם שלנו מציע, אבל אתה הוא ששולט בזה ולא להיות מכור למשהו או למישהו בכלל.

כשאתה הולך ללמוד את הזוהר, אתה צריך לכוון את עצמך באופן שבו אתה הולך לעשות משהו מיוחד. ההכנה בפנים, הכוונה שלך, זאת תפילה. מנוחה גמורה צריכה להיות, מבפנים ומבחוץ.

ברגע שאתה נכנס לחדר בכדי ללמוד, צריך מיד לתלות את "הגוף" על המתלה בכניסה. כשלומדים את הזוהר, לא מדברים או חושבים על העבודה שלך ואם אתה עושה כן אז עדיף שלא תשב ללמוד, מפני שאנו עוסקים בתיקון שלנו ואם יש התנגדות אז זה האגו שמתנגד ואתה מחויב להתגבר על זה לפני שאתה יושב ללמוד. כשאתה יושב ללמוד אתה לא צריך לחשוב על שום דבר, לא על בת או בן זוגך, לא על הילדים, על כלום.

הפירוש לזוהר, פירוש הסולם, כמו הסולם בחלום יעקוב, כאשר ראה סולם רוחני ובו מלאכים עולים ויורדים, ככה כינה הרב יהודה אשלג את הפירוש שלו לספר הזוהר. המטרה היא שדרך הלימוד של הזוהר עם פירוש הסולם, נטפס על הסולם הרוחני האישי שלנו, מפני שהעניין הוא אישי.

בבתי ספר שונים מלמדים קבלה חברתית, בגלל שהם צריכים את זה, כמו שלא מאכילים ישר סטייק בשר אלא דייסה, אפשר להבין, אבל הזמן הוא כלכך יקר ולכן אנו נעשה את זה באופן אישי, מפני שהדחף היחיד הוא לתיקון האישי, זה במקביל לאנוכיות שלנו, כיום זה רק אני, אני ואני, לכן צריך להשתוקק לתיקון אישי של עצמך בלבד ורק אז יקרה לך מין נס, אבל תמיד צריך להיות נחמד ומנומס עם אחרים, אבל רק את/ה והבורא קיימים ושום דבר אחר.

הזוהר בשביל הדור הזה הוא כאמצעי להצלה. כיום אין יותר נביאים וחכמים בעולם הזה, לא צריך את זה יותר. מי יכול לומר שפלוגי הוא חכם? רק הזוהר יכול להציע לנו את הדרך הקצרה ביותר.

עוד כמה מילים, אני כבר אמרתי שהיצר "הרע" עובד גם עלי. אומרים שכל הדרכים מובילות לרומא, אפשר דרך האוקינוס האטלנטי או דרך אלסקה להגיע לרומא או אמסטרדאם. כך גם עם התיקון: אנחנו כולנו נגיע לשם, אבל מתי? אמצעי התחבורה המהיר והאפקטיבי ביותר הוא הזוהר. אני חיפשתי בכל מקום, זה רק הזוהר. אל תיתן לשכל שלך לרמות אותך לקרוא ספרים אחרים כי זה אולי נותן איזה kick, אבל לא מביא לעיר הניצחית.

ביאור של יהודה אשלג (עמוד 1 ימין למטה, מהשורה הרביעית).

ביאור הדברים: 10 ספירות הן: **כתר, כוחמה, בינה, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות.** ועיקרן הוא רק **חמש** ותמצית 10 הספירות הוא **חמש**. זאת אומרת שיש בעצם חמש ספירות.

(עמוד 1 טור 2)

כתר, כוחמה, בינה, תפארת ומלכות, משום שספירת תפארת כוללת בתוכה שש ספירות, חג"ת (חסד, גבורה, תפארת) נה"י (נצח, הוד, יסוד), אז ספירת תפארת כוללת בתוכה שש ספירות. ביחד יש עשר ספירות והספירה הרביעית כלולה משש. אז זה חמש כאשר אנו מחשיבים את ששת הספירות כאחת, ששת הספירות האלו יש להן מכנה משותף ולכן הן יוצרות קבוצה.

והם נעשו חמש פרצופין. פרצוף בקבלה זה אובייקט רוחני, אובייקט שיש בו 10 ספירות: כל מה שנברא קיים בתוכו 5 ספירות בסיסיות או 10 ספירות (עם 6 של תפארת). קרינה מסוימת, מה שאנו בעולם הזה קוראים ספקטרום. כמו האור גם לזה יש 7 צבעים, 7 ספירות בתוכו. בקרוב נוכל להבין את כל התופעות בעולם שלנו, אנו נוכל להבין את חוקי הטבע. נוכל לחוות את המקור של הכל ולהבין. כי הם מקבלים את הכל ממערכת ההנהגה של היקום.

א"א הן ראשי תיבות אריך אנפין: אריך פירושו מארמית ארוך (גדול) ואנפין פירושו פרצוף, אז פרצוף ארוך, ארוך מחכמה, זאת אומרת משהו שהרבה חכמה קיים בו.

א"א הן ראשי תיבות אבא ואמא.

אריך אנפין הוא רק חכמה ומתחת יש עוד כח. אנו רואים איך הכוחות נבנו על פי תכונות. אז מתחת לאריך אנפין נמצא אבא ואמא. גם הדת הביאה את זה מהקבלה, אבא ואמא, אפילו שהם לא מודעים לזה.

אנו מתחילים מיד עם המשפחה השמימית, הכוחות של היקום, איך הם מורכבים. מפני שאנו מקבלים כמו שהם מקבלים רק ברמה נמוכה יותר מפני שהכל קשור אחד לשני. אין דבר שנמצא בתחתונים שלא נמצא בעליונים ואין דבר שנמצא בכלל שלא נמצא בפרט.

אם אנו לומדים את המשפחה השמימית, את מערכת ההנהגה של היקום, אנו לומדים יחד עם זה לפעול לפי חוקי יקום. אנו לוקחים חלק במשפחה הזאת ומקבלים את אותה הבהירות והכוח שיש להם. נילמד שאבא ואמא נוהגים אחת עם השני בבהירות גמורה, כאשר אצלנו רוב הבעיות בעולם שלנו הן ביחסים בין נשים לגברים, לא יודעים איך להתנהג אחת עם השני ולהפך... או שהם שולטים על או הורסים אחת את השני ולהפך, משחקים בקומדיה.... אבל לא מצליחים להתאים את עצמם. דוגמא שאני הבאתי קודם לכן נשמעה קצת נחותה, על העולם שלנו אבל היא רוחנית לגמרי.

אנו נילמד גם איך להתנהג עם אנשים ועם שותפים. הקבלה מלמדת אתנו איך זה צריך להיעשות ולא כמנהגים הקשורים לזמן ומקום: אישה היא חופשיה וגבר הוא כך..... לפני 30 שנה אף אחד לא דיבר על זה ואף אחד לא יודע אלו רעיונות ימצאו לנו עוד 50 שנה. בקבלה אנו לומדים מה שייד, מה שייד לעץ החיים, מה הברא שותל בתכנית הבריאה שלו ומה הן רעיונות ארצים, "אינים", מודה, של הזמן שלנו... ברור שתמיד יש פנימיות, משהו שמקדם; חייבים לדעת, בכל יום יש התקדמות, גם בעולם שלנו, כי מערכת ההנהגה עבדת בשלמות, למרת מה שאנו פה בארץ עושים. מערכת ההנהגה עבדת ללא פגם.

הפרצוף השני הוא פרצוף אבא ואמא. השורה הרביעית מתחילה עם ראשי התבות ז"ן, זאת אומרת זעיר אנפין ומלכות (נוקבא). זעיר אנפין הוא פרצוף זכרי תחתון ונוקבא היא פרצוף נקבי תחתון.

כאשר אבא ואמא הם מעלה גבוה יותר, בהרמוניה ושלמות תמידית מוחלטת, זעיר אנפין ומלכות לא נמצאים תמיד בשלמות, ליפעמים כן וליפעמים לא. שלמות זה כוח זכרי ונקבי, כל אחד מהם חווה 10 ספירות ונמצאים באותו גובה. אותו דבר בעולם הזה, אם גבר רוצה מערכת יחסים מושלמת, לא, לא רוצה, ראוי, אז הוא חייב להתייחס לאשה שלו באותו הגובה. לתת לה את האפשרות להגיע לאותו שלב, לא חייב שיהיה להם את אותו קו מחשבה, דעה, השקפה, אבל היא מתבגרת במידה שהוא מתבגר. כשאני אומר גבר ואישה אני מיתכוון גם לזוגות עם תפקידים. זאת אומרת לא גבר בניפרד ואשה בניפרד. זאיר אנפין ומלכות הם גם שני פרצופים, שני כוחות של היקום.

אריך אנפין הוא הכוח הכי גבוה בעולם אצילות, כל כוחות החיות באים משם. משם באים אבא ואמא, אלה שניים ומתחתם זאיר אנפין ומלכות, הם גם שניים: ביחד חמישה. גם אנחנו חווים את החמישה.... אני ממשך, אני לא רוצה ליצעוד לפני מורי. אנחנו חייבים תמיד לעקוב אחר דרכו. (השורה הרביעית, המילה שנייה).

הכתר נק' בשם אריך אנפין. בעל סולם מספר לנו שיש חמש ספירות: כתר, חוכמה, בינה, זאיר אנפין ומלכות וחמשת האצלות אור הללו יוצרים חמישה פרצופים, חמש יחידות של כוחות: אריך אנפין, אבא ואמא ז"ן. או שאנחנו מדברים על ספירות או על פרצופים או שמות הבורא או על אותיות, הכל אותו הדבר רק בשינוי צורה ושינוי מעמד, אבל אותו הדבר: השם של הבורא. אריך אנפין הוא הפרצוף הגבוה ביותר, היחידה הגבוה ביותר מהכוחות, והוא גם כתר וכתר הוא אריך אנפין.

חכמה ובינה נק' בשם אבא ואמא. האצלה של האור הוא ספירה, אבל כשהוא נעשה לפרצוף, אבל עם מהות של חכמה, אז זה פרצוף אבא, אבא זה חכמה. ובינה זה אמא, וזה האינטואיציה הגבוהה השכל. זה לא אומר שגברים יש להם חכמה ונשים אינטואיציה. ממש לא. לכל אחד יש את זה בתוכו. הקבלה מדברת על בן אדם אחד בלבד, כל הכוחות נימצאים בבן אדם אחד.

ראשי התבות ת"ת הם תיפארת. ת"ת ומלכות נק' בשם זעיר אנפין ונוקבא. כספירה היא תיפארת וכפרצוף הוא זעיר אנפין. ספירה יש בה תכונה מסוימת אחת, אבל בפרצוף יש הרבה. למשל בזעיר אנפין יש ימין, שמאל, פנים, אחר, מעלה ומטה: כמו בעולם הזה. מלכות היא הספירה החמישית, היא נוקבא. מלכות אומר שהיא חווה את כל הספירות שלה בתוכה, היא השתחררה מזעיר אנפין. כשהיא עדיין דבוקה אל זעיר אנפין אל הזכר, אז היא נקראת נוקבא, אז היא החלק הנקבי האמיתי שלו.

גם בעולם הזה, כשאישה באופן רוחני דבוקה לאיש שלה, אז היא חלק מימנו. אנשים לא מבינים מה הכוונה, כשכתוב שהאיש עוזב את משפחתו, אביו ואימו ודובק באישתו כגוף אחד. הזוהר יגלה לנו זאת. הכוונה היא שכל שיעור יתגלה לנו משהו. מהזוהר נילמד את הבורא. מה שבבתי כנסת, כנסיות וכאלה קורה אין שום איכות וחשיבות כשזה לא קשור עם הרוחניות.

אם אתם לא מבינים משהו זה לא נורא, נלך צעד צעד לאט והמשפחה הרוחנית תתחיל לקבל חיים בשבילכם. בהתחלה זה קשה, כי אין לך מקום להכיל את זה, עוד אין לך כלים בשביל זה, סל לקניות, אבל האור של הזוהר חורט בכך ללא הרגש, על ידי ההישתוקקות שלך וההתמדה וכוח הרצון ופתאום זה יזרום ממך. הכל מורכב מחמש וספירת תיפארת משש. אז אנחנו חייבים לזכור שהכל מורכב מחמש ולא מעשר. הכל מורכב מחמש. יש לנו גם חמש אצבעות, עלים של פרחים אציליים גם הם חמישה. אנחנו גם נראה שהכל מורכב מפרמידה, בודאי שאנחנו רק אזרחים שווים זכויות, אבל ברוחניות זה ענין של פרמידה, אחד שעובד על עצמו נימצא במקום גבוה יותר. הוא משתמש בכוחות הפנימיים שלו ואז הוא ממוקם גבוה יותר בפרמידה הרוחנית. גם באבנים יש פרמידה: יש אבנים יקרות וטובות, אבני חן, אבל גם אבני צור, את הפרמידה תמצא גם בצמיחה. הכל הוא אפקי ואנכי בכלל ובפרט.

בהפסקה היה דיבור גועש ורועש אבל זה מובן מפני שכל שהלימוד גבוה יותר, ככה גם ההתנגדות שאנחנו חווים גדול יותר, אז אנחנו בורחים לכל מיני שיחות חולין. אז השמרו לכם, כי יצר הרע לומד יחד אתנו וחפץ להפיק תועלת מכך. השטן תמיד מקשיב אתנו. אנחנו צריכים לנסות לא ללכת בעצתו. איך את/ה יכול/ה לדעת מהן עצותיו?

מי זה שלוחש לך? גם מורי אמר: כשבתוכך בפנים משהו נלחש לך ואתה לא יודע אם זה השטן או האישיות האמיתית שלך שמישתוקק לשמוע לחוקי היקום ולהגיע להגשמה, כשמה שנילחש לך לא דורש יגיע ומאמץ ממך כדי לקיים אותו אז זה מהשטן, מצד שמאל, מפני שהוא מעדיף שלא תעשה כלום, כי אז הוא מקבל תועלת מכך.

הוא לוחש שאתה צריך בכיף לנוח ואז הוא מוצץ ממך, כמו מוצץ דם. את/ה כן צריך/ה להפעיל מאמץ אז זה בא מהצד הטוב, צד ימין. שניהם הכרחיים, אנחנו לא צריכים להתעלם מהשטן, הוא רוצה להפריע לך, אבל על ידי היתגברות אנחנו מתפתחים רוחנית, אם אתה מיתעלם ממנו אז אתה לא משתמש בחצי מכוחות הבריאה אצלך, אתה לא מעונין לראות את זה ואז הוא יכרסם בך, אלהים ישמור, עד שתיוצר איזושהי בעיה.

אז בהפסקה מתחילים הדיבורים הקולניים, כי הוא רוצה להוציא אותך מהרוחניות, הוא לא מרויח כלום כאשר אתה עוסק ברוחניות. הכנסתה הרבה מהקדושה מהרוחניות ואז בהפסקה הוא רוצה מיד לקחת ממך מה שאפשר, נסה תמיד לשמור על עצמך, גם בחזרה הביתה, נסה לא לדבר הרבה, מפני שאתה רוצה לתת, אבל אל לך להתאמץ, כי קיבלתה כל כך הרבה מהזוהר ובא לך לדבר עם כל אחד, לרוקן את הלב ואת העצה הזאת נותן צד שמאל. על ידי דיבור אתה מרוקן את הלב שלך, אתה מבזבז את מה שקיבלתה. אז הזוהר מאוד עם הפה שלך, אל תאמר הרבה, גם לא עם הפרטנר שלך. עשה הרבה ודבר מעט.

(עמוד 1. הטור השמאלי שורה אחת לפני השורה האחרונה של החלק הראשון, בסוגריים)
אם נכתב משהו בסוגריים, זה מכוון אותנו למשהו; אנחנו לא עושים עם זה כלום.
כל אחד מהתלמידים לאט לאט יתחיל לקרא ולהבין את הכתוב, אל תחשוש שאתה לא יכול.
צעד אחר צעד זה יהיה שלך.

ודע, שסוד ז' ימי בראשית ה"ס (הוא סוד) ב' הפרצופין ז"א ונוקבא דאצילות
שבעת ימי הבריאה הוא ז"א (זעיר אנפין) ונוקבא של עולם אצילות. ישנם ארבעה עולמות, ארבעה רבדים לחוות את הרוחניות. ברוחניות, בשלב גבוה ביקום, ישנם ארבעה רבדים של כוחות שנקראים עולמות.

שאלה תלמיד: למה לא חמישה?

קיים חמישה, העולם הראשון שנקרא אדם קדמון, אבל אתו אנחנו לא סופרים, כי המקורות שלנו הם מהעולם השני. עולם אדם קדמון יותר מידי דליל בשבילנו, אנחנו לא מקבלים משם שום דבר עד בוא המשיח. בגלל זה יש לשם הקדוש רק ארבע אותיות, אנחנו מקבלים אור מארבעה עולמות. אז נאמר: שבעת ימי הבריאה הם ז"א ומלכות. אנחנו גם אמרנו שישנן חמש ספירות: כתר, כחמה, בינה, תפארת, ומלכות. תפארת זה גם זעיר אנפין, כפרצוף ומלכות היא נוקבא. ז"א מורכב משש ספירות: חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד ומלכות, ביחד שבע במיספר. זה נברא, אז באצילות קיימים חמישה פרצופים: אריך אנפין, זה חוכמה וכוח ביקום שהוא כתר, אריך אנפין הוא פרצוף וכתר היא ספירה. מתחת לאריך אנפין יש אבא ואמא.

תשובה על שאלת תלמיד: שום דבר לא יכול להעשות ללא סיבה. ספירה היא האצלה של האור ובפרצופים הכוחות כבר ניבנו. מה שאנחנו לומדים הוא הגיוני לחלוטין, שום דבר לא מיתקיים ללא סיבה, יש תמיד סיבה ומסובב. אם לדוגמא אתה רואה משהו עושה משהו ספונטני בתאטרון, דע שהספונטניות תמיד מגיע על ידי משמעת רצינית מבפנים, על ידי בניה של סיבה ומסובב והמסובב הוא שוב הסיבה למה שבא אחריו. אנחנו נעשה את זה גם עם לימודי הזוהר, בגלל שכלום לא מתקיים בלי משהו. נישאר תמיד משהו לא ידוע, אבל מה שכרגע אצלנו בפנים הוא רגש לא מזוהה נתחיל לארגן אותו, הזוהר ילמד אותנו לעשות זאת. לא ניתן לזה כחה סתם להשתלשל, ללא שאלות, שאנחנו לא בהמשך חיינו לא נדע מה הם הכוחות שהפעילו אותנו, זה לא מצער להיות בצורה כזאת?

אנחנו חייבים לחזור בגילגולים שוב ושוב, הנשמה, מה שלא השלמתה, אז שוב לחזור, שוב צער, עד שאתה משלים מה שכתוב פו בזוהר. כתוב בתורה שכל בשר יראה את הבורא, לחוות את חוקי היקום ואז אף אחד לא יצרך ללמוד תורה וללמד; הדור שלנו נתברך בקבלת הזוהר. אנחנו הדור הראשון בכלל שכל כך קרוב נמצא לביאת המשיח, שפינקו אותנו בקבלת התורה, קבלה אומר שאתה מקבל את זה שאתה רוצה ולא כתינוק שאמא מכניסה לך אוכל לפה.

אין לנו ברירה, אבל עדין אנחנו צריכים לרצות את זה מאד. בדור הקודם היו רק מעטים שקיבלו את התורה, אבל הרוב לא. בני אדם דתיים רגילים לא צריכים תורה, הם צריכים כללים. גם זה הכרחי. אנחנו בעצם סופר דתיים. אם דתי, שמייחס עצמו לדת מסויימת, שעובד רק עם ידיים ורגליים (באופן מעשי), נשמתו עוזבת את הארץ והולכת למקור בחזרה (כל אחד יש לו מקור משלו, אבל כולם חלק מהכלל), אז הבורא שואל: מה עשתה על הארץ? מכיוון שרק בארץ התיקון הוא אפשרי. הנשמה אז רואה מה היא לא תיקנה. ואם אז הוא אומר: הלכתי כל הזמן לבית הכנסת, כנסיה וכו', נתתי הרבה, ביקרתי הרבה חולים, כסף נתתי לנוזקים וכו'.

ואז האדם נשאל: זה יפה, אבל מה אתה עושה פה? אתה צריך ללכת לאלה שאתה שירתתה. אתה/ה שירתתה/ את הדת, את הכנסיה, את הרפורמים, הקונסרבטיבים, האורתודוקסים, החסידים, בקש מהם תמורה, כי שירתתה אותם, אני לא מכיר אותך. האדם בא לידי אכזבה והבין שהוא עשה הכל בשביל עצמו, בשביל הכבוד, בשביל הילדים שלו וכו', אבל לא בשביל הבורא וזה לא בסדר.

אתה לא יכול ללמוד את הזוהר בשביל עצמך. בקרוב כאשר תרגיש יותר, הבורא יתחיל לאהוב אותך, זה אומר שהתכונות שלך מישתוות אל תכונותיו של הבורא. כשילד עושה דברים טובים, אז אבא מתחיל לאהוב אותו. גם פה אותו דבר. אנחנו צריכים לעשות הכל בשבילו ולא בשביל עצמינו, אז אנחנו מקבלים את החיים, זאת העבודה. ולא שאנחנו רק רוצים לקבל ולקבל, משם אנחנו יוצאים רק מרומים.

אז יש ארבעה עולמות, בשבילנו עולם אצילות הכי חשוב מפני ששם בא חכמה, האור של הבורא. ז"א ונוקבא ביחד זה זו"ן. הזוג הזכרי והנקבי התחתון בעצם של עולם האצילות, מאיפה שכל הנהגת היקום בא. התורה מתחילה ממעשה שבעת ימי הבריאה, מה כל זה אומר הזוהר ילמד אותנו לאט לאט, יתן לנו להרגיש.

שם אחר לספירת כתר הוא פרצוף א"א (אריך אנפין), חוכמה הוא אבא, בינה היא אמא, תפארת היא ז"א ומלכות היא נוקבא. אנחנו עוסקים בעולם אצילות, אבל כל העולמות מורכבים בצורה הזאת, גם עולם אדם קדמון.

מה נברא? עולם האצילות נברא עוד לפני שהיו אנשים. מתחת לעולם אצילות נבנו עולמות בריאה, יצירה ועשייה והעולם הזה. זעיר אנפין מורכב משש ספירות ונוקבא היא אחת, אז ביחד שבעה ימי בריאה.

כל מה שלמעלה בא בודאי למטה. בריאה באה מהמילה ברא. כל מה שנבנה מתחת לז"א ומלכות זה העולם. שבעת הימים של הבריאה באים אז מז"א ומלכות, זה מה שיהודה אשלג מספר לנו.

אולי אתם שמים לב כבר עכשו שזה לימוד, מדע רוחני ושאיין שום קשר לדת, לגמרי לא. לחוקי היקום אין שום קשר לדת. העולם לא נברא כדי להיות דתי, אתם מבינים את זה? קיימים שני כוחות, ימין ושמאל, חסדים וגבורות; זה העולם. את זה אנחנו מוצאים מתפארת ונוקבא. אנחנו כלנו נילמד את הסיבתיות לכך. ברגש שלנו הכל מרגיש לא מוכר, אין סופי. המטרה היא לחדור לאין סופיות, זה תמיד ישאר אין סופי כי הבורא הוא אין סופי. איזה דבר טוב יכול לבוא מדבר סופי? את/ה מכיר/ה איזה אובייקט שהוא סופי ודבר טוב בא מזה? כחה גם ביקום האור בא רק מאין סוף ולא מז"א ולא ממלכות, הם רק מעבירים את הכוחות של אין סוף הלאה. הכל בא מאין סוף, כל שאר הכוחות הם רק לבושים, התעבות והתגסות של אור. שזה כמובן הכרחי, כי בלי ההסתרים הללו לא הינו יכולים להתקיים.

אין סוף זה האור שיצא מעצמותו, הבורא נקרא על שם הכוח הפועל בעת בריאת העולם, אנחנו לא יכולים להבין את עצמותו, אנחנו מבינים רק את רעיון הבריאה וזה בא מעצמותו. מטרת הבריאה היא להטיב לנבראיו. אבל מה זה אומר לתת הנאה? מה שאנחנו מבינים, מה היא הנאה, זה אגואיסטי ולא מה שהבורא מתכוון. אנחנו צריכים להבין שאנחנו רק אמורים לקבל על מנת לתת. הזוהר ילמד אותנו על כך, בלי שאנחנו נצטרך לחשבן את זה אצלנו בראש.

(חלק 2 שורה 2 ו 3)

שיש בהם ז' ספירות חג"ת נה"י ומלכות (בז"א ונוקבא של אצילות).
אלה ראשי תבות חסד, גבורה, תפארת ונצח, הוד, יסוד.

אשר באלו הכתובים דמעשה בראשית מתבאר, איך אבא ואמא, שני הכוחות, הפרצופים של אצילות. שהם חו"ב (ראשי תבות: חכמה ובינה), **האצילו אותם**, האצילו, הולידו את ז"א ומלכות.

כשמשוהו נולד מעולם אצילות אז משתמשים בשורש: אצל, זאת אומרת נאצל. כשמשוהו בא מעולם בריאה אז אומרים נברא ומעולם יצירה אומרים נוצר ומעולם עשיה, נעשה. נעשה יותר ויותר גס. בריאה הוא גבוה יותר מיצירה ויצירה גבוה יותר מעשיה. לדוגמא, לארכיטקט יש רעיון, אחר מעצב את הרעיון ועוד אחד מוציא את זה לפועל. בעולם הזה יש גם את אותה פרמידת כוחות. קודם רעיון אחר כך מחשבה ונתינת צורה ואז מעשה. שבעת ימי בריאה, כל תכונותיהן של העולמות שניבראו, ז"א ונוקבא, נולדו מהכוחות שניקראים אבא ואמא.

מתחילת התהוותם, של ז"א ונוקבא, **עד סוף הגדלות שנוהג בהם בהמשך שתא אלפי שני**, ששת אלפים שנים, מפני שהבריאה נבראה לששת אלפים שנים, אבל אנחנו יכולים לקצר את זה. אבא ואמא הולידו את ז"א ומלכות בצורה כזאת שעד סוף הבריאה, הימים, הם היתנהגו על פי החוקים של אבא ואמא.
וענין זה מתבאר והולך כאן בזוהר בראשית.

מרגלות הסולם

'הקדמה לספר הזוהר'.
הכרך הראשון של ספר הזוהר נקרא גם: 'הקדמה לספר הזוהר'. ישנן כמה הקדמות, כמו זאת של הרב יהודה אשלג, אבל זה בעצם הזוהר. ספר הזוהר מכיל בערך 250 עמודים וניתן בו את כל התיפקוד של עץ החיים; איך את/ה משווה את עצמך עם חוקיי היקום ומגיע למטרה הסופית ומקבל את כל הברכה והטוב שהוכן בשבילך בחיים האלה.

למעלה בדף מסומן את מיספר העמוד באותיות, נסו לקשר את האותיות עם הספרות שלהן (גימטריה).
חשוב לדעת איזה מיספר, סיפרה יש לאות מסוימת.

(עמוד א שורה א)

רבי חזקיה מאמר השושנה.

השושנה: מורה על שושנה מסוימת.

רבי חזקיה: אחד מעשרה הרבנים שיחד עם שמעון בר יוחיי ישבו לתת פירוש לתורה.

רבי חזקיה פתח וכו': ר' חזקיה פתח, כתוב, כשושנה בין החוחים. שואל מהי שושנה. ומשיב, זו היא כנסת ישראל. שהיא מלכות. משום שיש שושנה ויש שושנה. אם משתמשים פעמים באותה המילה, זה אומר שזה אותו הדבר אבל עדין קצת שונה. מה שושנה בין החוחים יש בה אדום ולבן אף כנסת ישראל יש בה דין ורחמים

אנחנו נמשיך לקרוא אז אנא להתרכז במה שאת/ה שומע/ת ולהרגיש מה שאני אומר. 99,9% ממה שאני רוצה לאמר אני לא יכל לאמר. נלך צעד צעד, עשה עצמך נגיש. אל תנסה להבין את זה עם השכל הארצי. למד בצורה שאני מלמד אותך, איך לגשת אל מה שכתוב בזוהר.

מה שושנה יש בה י"ג עלים, כך כנסת ישראל יש בה י"ג מדות הרחמים המסבבות אותה מכל צדדיה.

אף אלקים, שבמקרא שבכאן דחינו בראשית ברא אלקים, משעה שנזכר, הוציא י"ג מלים לסבב את כנסת ישראל ולשמרה. לא משנה שהמשפטים לא נאמרים בצורה יפה, חשוב הוא שאתה לומד את מבנה הארמית והעברית, משפטים מילים, להיסתכל אל הפנמיות ולא להיצוניות.

נסה להכניס לתוכך את המילים הקדושות. יש את הארמית של הזוהר ואת הפירוש של בעל הסולם בעברית. אותה השפה רק מורכבת בצורה אחרת.

הטקסט שנמצא בין הזוהר לפירוש הסולם, לא נקרא אותו, אלה הכונות שאני כן משתמש בהן, אבל לא נכנס לזה.

עמוד א, פירוש הסולם. קודם הוא חוזר על הטקסט המקורי ואחר כך ממשיך עם הפירוש, אנו נקרא את הפירוש ואם אני ארצה להוסיף משהוא, אני יוסיף.

הוא רבי חזקיה שואל, הוא הוסיף בקטן את שואל כדי לעזור לנו להבין את הכתוב, המילים הקטנות לא באות מהטקסט המקורי של הזוהר.

ההתנהגות מאד חשובה אחרת אי אפשר להבין כלום מהזוהר, הזוהר לא מדבר אפילו מילה אחת על העולם החומרני הזה. בהתחלה זה קשה לשים דעתך על זה, אבל צעד אחר צעד תתחיל לבנות בעצמך את זה. הוא לא מדבר אפילו מילה אחת על ארץ ישראל או הקהילה הישראלית כמו שאנחנו מכירים, שום דבר בזוהר לא מדבר על זה, שים את כל מה שאתה יודע בצד ולא משנה מאיפה את/ה ומה הרקע שלך, אל תשתמש בזה ותראה איך הכל עובד.

רבי חזקיה עונה על השאלה 'מהי שושנה?' זוהי כנסת ישראל. ועכשיו הוא מוסיף 'זו היא מלכות', הוא מוסיף שכנסת ישראל היא מלכות. אנחנו נמשיך, אם צריך, נפרש – **משום שיש שושנה ויש שושנה. יש שושנה ויש שושנה** בצורה אחרת, היסתכל על הכתוב בספר וקרא יחד אתנו. זאת עבודה מה שאנחנו עושים, בלי מאמץ לא תוכל להגיע למטרה העליונה. האדם סובל, דור אחרי דור, גילגול אחרי גילגול, אבל אם הוא עובד על עצמו הוא יגיע הרבה יותר מהר למטרה שלו ולראות את הטוב. **מה שושנה בין החוחים יש בה אדום לבן.** מאד חשוב בקבלה לשים לב למילים אם הם זכר או נקבה, כי לפעמים דבר אחד יכול להיות זכר ולפעמים נקבה, תלוי באיכות, זה הרבה יותר חשוב מבנית משפט באופן נכון. עצם רוחני מסוים לעומת עצם רוחני אחר גבוה ממנו יכול להיות נקבי, או זכרי לעומת עצם אחר שנמוך ממנו.

הוא אומר פה, כמו ששונה בין החוחים יש בה אדום ולבן, אף כנסת ישראל יש בה דין ורחמים. דין החוקים ורחמים. הוא נותן פה השוואה. הוא אומר שאנו רואים אדום ולבן על השושנה. לבן נראה כמו שושנה ואדום כמו ורד. זה לא קיים בטבע, אבל אנחנו נראה שזה נכון. הזוהר רוצה שאנחנו עצמים רוחניים, פנומנלים, להכיר את המשפחה האלוקית; איך זה עובד ופועל ויחסים בין האחד לשני.

הצורה בה אני מבטא ארמית יכולה להיות שונה מאיך שמדענים מבטאים, מכיון שהם לומדים עם הראש איך לבטא ואני לומד את זה ממקובל גדול, הגדול מכולם והוא לימד אותי בצורה הזאת.

מה שושנה יש בה י"ג עלים, כך כנסת ישראל יש בה י"ג מדות הרחמים המסבבות אותה מכל צדדיה. אף אלקים, שבמקרא שבכאן דהיינו בראשית ברא אלקים, משעה שנזכר, הוציא י"ג מלים לסבב את כנסת ישראל ולשמרה.

שורה 9 אחרי הנקודה – המילה אלקים, אנחנו כותבים ומבטאים אותה עם האות 'ק' במקום 'ה'. זה שם הבורא במידת (תכונה) דין, שופט, כמו שאנו רואים בחוקי הטבע. אנו מבטאים את זה 'אלקים' כדי לא לאמר את שמו לשוא. למה זה ככה, אנו עוד נילמד. אנחנו התחלנו ללמוד את רזי התורה. דהיינו בראשית ברא, בראשית ברא, המילים הראשונות של התורה.

אנחנו צריכים ללמוד את שפת הזוהר ואת הצורה שבה נאמרים הדברים, זה לא משל, נילמד איך הזוהר מתבטא כי הזוהר רוצה ליצור בנו הרגשה, לא מדבר על הספירות, כתר חכמה וכו'. ... אלה לפתח בנו הרגשה, רגש. כל העולם הוא בכל אחד מאתנו.

הוא הולך לאמר לנו את 13 המילים. זה מתחיל מ'א' את'. התורה מתחילה עם המילים 'בראשית ברא אלקים' ואחרי שלושת המילים הללו באות 13 מילים והן מצביעות על 13 מידות הרחמים שמקיפות ושומרות על ישראל. על ידי לימוד ספר הזוהר אנו לומדים שזה לא בדרך משל, אלה שזה ככה, אתה יכול להרגיש את זה.

אחרי 'בראשית ברא אלקים' באה המילה 'את'. מה ברא אלקים קודם?

שהן: את, השמים, ואת, הארץ, והארץ, היתה, תהו, ובהו, וחשך, על, פני, תהום, ורוח. דהיינו עד אלקים מרחפת וגו'.

13 מילים. זה אומר עד הפעם השניה שאלקים מוזכר בתורה.

(שורה 15) עכשיו מתחיל בעצם פירוש של הסולם. בשורה 1 עד 14 הוא חוזר על הטקסט המקורי של הזוהר ובין לבין כתב כמה מילים. אבל מפה מתחיל בעצם הפירוש. צעד אחר צעד תינתן לנו האפשרות ללמוד את הזוהר, כמו שאף פעם עד עכשיו בעולם לאף אחד לא ניתן. ניתן קודם לו לפרש את מה שצריך ואם צריך אז אני יוסיף.

דבר אחד אנו צריכים להבין: אני לא יתן לכם שום דבר מחוכמתי מפני שאני אין לי חוכמה, אני מתאים את עצמי למה שאני קורא ולא למה שאני יודע. אני מנסה להשוות את עצמי עם הכתוב והאגו (אני) שלי עדין קיים אבל אני דוחק אותו עמוק בפנים. בזמן הלימודים כאילו הוא לא קיים, בארמית הוא נקרא ה' סיטרא אחרא', הצד האחר; אלה הם הכוחות הטמאים. כשכוחות הקדושה נמצאים בשליטה, אז כוחות הטומאה עוזבים כי הם לא יכולים יחד.

בזמן שאני מלמד את הזוהר, אני צריך כביכול להיות משוחרר מה 'סיטרא אחרא', זה מאד חשוב, כשאת/ה לומד/ת, גם את/ה צריך/ה לעשות. להתאים את עצמך במידה שאתה יכול. אפילו כשאתה מקשיב למה שאני אומר ובגלל שאני חופשי כרגע מהכוחות האלה ואת/ה פתוח מבפנים בלי לפקפק, אז את/ה לא מפנים רק את המילים והפתגמים לתוכך אבל בעיקר את הכוחות שאני פה למטה מושך עם המילים ועוד יותר אפילו ללא מילים, את/ה מקבל לתוכך. וזה שיחרור גדול ותרופה גדולה.

ביאור הדברים: עשר ספירות הן, כתר, כחמה, בינה, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות. ועיקרן הוא רק חמש,

אתם תיראו שלא קיים פירוש של הסולם, אלה הן עשר הספירות מלמעלה למטה.

כתר, חכמה, בינה, תפארת ומלכות, משום שספירת התפארת כוללת בתוכה שש ספירות הג' ת נה"י. והן נעשו חמש פרצופין: א"א, וא"א, וזו"ן. הכתר נק' בשם אריך אנפין. חכמה ובינה נק' בשם אבא ואמא. ת"ת ומלכות, נק' בשם זעיר אנפין ונוקבא. (ביאורן של עשר הספירות עי' בפתיחה לחכמת הקבלה אות ה').

(טור 2 ש' 1) ראשי התבות הג' פירושו: חסד, גבורה, תפארת. וראשי התבות נה"י פירושו: נצח, הוד, יסוד. ביחד שש ספירות.

(ש' 3 אחרי הנקודה) והן חמש ספירות היסוד, כי ספירת תפארת מורכבת משש: הג' ת נה"י. בגלל זה יש חמש ספירות מקור. נעשו חמש פרצופין: ביחיד: פרצוף, פרצוף זה אובייקט רוחני שמורכב מעשר ספירות ולכל אחת מהן יש שוב עשר. אריך אנפין א"א, ואבא ואמא או"א, וזו"ן זעיר אנפין ז"א ונוקבא. בכל עולם ישנם חמשה פרצופים. אנו נקשיב קודם כל לפירוש הסולם.

כתר נקרא אריך אנפין. חשוב לקשר ביניהם, בין הספירות לשמות הפרצופים. בינין נבנה מאבנים וכך גם המבנה של היחידות הרוחניות. הן נבנות מחמשה פרצופים. הכתר נק' בשם אריך אנפין. אנו נילמד מה ואיך. עשה את עצמך ספיג, הייה סבלני, הכל יבוא.
(ש' 4 אחרי הנקודה) חכמה ובינה נק' בשם אבא ואמא. ת"ת ומלכות, נק' בשם זעיר אנפין ונוקבא. תפארת נקראת כפרצוף זעיר אנפין, מלכות נקראת נוקבא וזה החלק הנקבי של זעיר אנפין.

בסוגריים בטקסט הוא מכוון אותנו להסבר על עשר הספירות ב"פתיחה לחכמת הקבלה", אנחנו נלמד גם את זה בעזרת השם, אבל היזהר עם הטקסט של יהודה אשלג כי זה רק עבודת פירוש זה לא טקסט ללמידה אף אחד לא מגיע עם הספר הזה, "פתיחה לחכמת הקבלה" לרוחניות, זה אפשרי רק עם הזוהר ועץ חיים של האר"י, הפירושים של "בעל סולם" מורכבים ברובם מתמליל של "עץ חיים". עם פירוש הסולם אנו יכולים להגיע לכל מקום בעולמות הרוחניים ובתוכינו ועל יד הכתוב הזה אנו יכולים להגיע לכל מקום ביקום, צעד אחר צעד.

ודע, הוא אומר את זה לנו, הקוראים. שסוד ז' ימי בראשית ה"ס ב' הפרצופין זה בארמית. ז"א ונוקבא דאצילות, עולם האצילות. שיש בהם ז' ספירות הג' ת נה"י, חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד. והם זעיר אנפין. ומלכות, מלכות היא ספירה אחת. כנ"ל. בעולם אצילות ישנן עשר ספירות: כתר חכמה בינה ז"א ומלכות. בז"א יש שש ספירות: מחסד עד יסוד. הוא אומר ששבעת ימי הבריאה – הוא מקשר בין התורה וחכמת הקבלה, במקביל. כזה אנו לומדים סודות התורה ולא שאברהם אבינו הלך לאיפהשהו ומשה אמר כזה וכזה. סיפורי התורה כמוסר, כמו שהעמים לומדים, אין לזה שום קשר עם התורה, התורה הפנימית.

הוא אומר שישנם שני פרצופים: ז"א ונוקבא של אצילות. שבעה ימי בריאה ושהתורה מדברת על שבע הספירות, ז"א ונוקבא של עולם אצילות. עוד נגיע לאיך מגיעים לאצילות, כמה עולמות וכו', צעד אחר צעד אנסה להסביר.

התפקיד שלקחתי על עצמי, לתת שיעורים על ספר הזוהר, מרחיק לכת. אחד שיעקוב אחר שיעורי הזוהר אצלינו לא צריך לדעת כלום. מפני שאפילו שלמדתה באיזה בית ספר לקבלה איפהשהו, זה לא אומר כלום. בגלל זה אנו צריכים הרבה דברים לעשות אחרת, מה שאנחנו צריכים מהזוהר זה שהוא יעשה אותנו קדושים, זה לא צחוק כי כתוב בתורה "קדושים תהיו כי קדוש אני", אחרת אין אפשרות להכנס לרוחניות לקיום האין סופי. איך את/ה עושה את זה? על ידי זה שאת/ה, הכלים שלך, החושים שלך הרצון לקבל לעצמך להפוך ללקבל על מנת לתת, בלי התנהגות של נתינה זה בלתי אפשרי שהאדם ישחרר את עצמו, האדם ישאר כל החיים שלו עבד ואי אפשר לברוח מזה, בדור הבא האדם יצטרך שוב לעבוד על זה, עוד ועוד.

בגלל זה צריך ללמוד את הזוהר בדרך הזאת, אין שום דרך אחרת ללמוד את הזוהר מאשר להכנס אל תוך הזוהר ולעשות את עצמך קדוש, אין לזה שום קשר ל"קדוש" שהדת מדברת עליו, זאת קומדיה, אלא להתאים את עצמך עם הקדושה.

אין שום דבר קדוש בנו, אנחנו לא יכולים להיות קדושים, אבל התורה אומרת מי שמתאים את עצמו לברוך הופך גם הוא לברוך. רק בלהשתוות לאור. האור רוצה רק לתת לנו ולכן גם אנחנו צריכים לרצות לתת. זאת הדרך שבה אנחנו צריכים ללמוד את הזוהר ולא דרך האינטלקט, דרך השכל הארצי שלנו והרצונות האנוכיים.

(ש.10 אחרי הנקודה). אנו חוזרים לזוהר. ישנם 7 ימי בריאה ואלו הן 7 הספירות, ז"א ונוקבא של אצילות, עולם התיקון. כל הברכות, תיקונים והטוב בא מעולם אצילות.

אשר באלו הכתובים דמעשה בראשית בתורה ספר בראשית, **מתבאר, איך אבא ואמא**, אלו הם שני פרצופים בעולם אצילות. **שהם חו"ב, האצילו אותם** אנחנו אומרים בדרך כלל ברא אותם, אבל בעולם אצילות הם נאצלים. **מתחילת התהוותם** תחילת הווצרותם **עד סוף הגדלות**, גדלות, מצב גדול, בוגר. גדלות היא מילה חשובה בקבלה. **שנוהג בהם בהמשך שתא אלפי שני**. זה ארמית לששת אלפים שנה. **וענין זה מתבאר והולך כאן בזוהר בראשית.**

ללמוד את הזוהר זאת עבודה, להכיל, לבנות התנהגות פנימית. את/ה חייב לנטרל את עצמך. את/ה לא תאבד שום דבר מעצמך אבל אתה חייב לבנות את עצמך בעולם הרוחני, אתה בונה טבע שני, משהו חדש, דרך חדשה להיות. את/ה צריך להיות משהו שיהיה לו קיום תמידי. כל מה שאנו עושים בעולם הזה לא יחזיק מעמד. רק לימוד הזוהר בונה את הגוף הרוחני שחופשי מכל דברשהו בן תמותה. לכן קשה לעבוד על עצמך. הכן את עצמך ולמד את המילים הללו, הכן את עצמך לשיעורים הבאים.